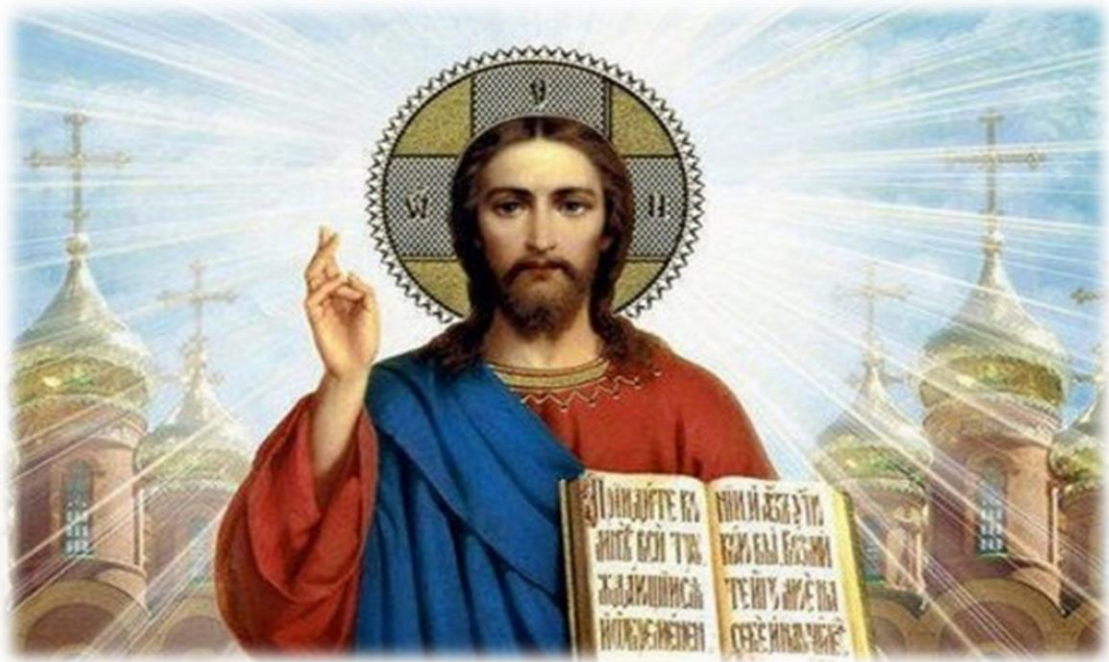

Χριστός, ο αρχηγός της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης.

Ο Χριστός είναι μοναδικός, «το μόνον καινόν υπό τον ήλιον». Είναι βέβαια ομοούσιος με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα και ομοούσιος με τους ανθρώπους, αλλά διαφέρει από τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, από την Μητέρα Του και από ημάς κατά το ότι είναι Θεός και άνθρωπος ο Αυτός. «Αυτό πραγματικά είναι το ιδιαίτερο γνώρισμα της υποστάσεως του Χριστού» (Αγ. Δαμασκηνού), διότι άλλος Θεάνθρωπος δεν υπήρξε ποτέ.

Όλα τα του Θεανθρώπου έχουν την σφραγίδα:

- του μεγαλειώδους, του θεοπρεπούς, του παραδόξου, καθότι η παραδοξότης είναι γνώρισμα του Θεού και του τελείου, διότι μόνον ο Θεός είναι τέλειος·
- της ανυπέβλητης κενώσεως, διότι, Θεός ων, έγινε άνθρωπος·
- της ευεργετικής προσφοράς και της θυσιαστικής αγάπης, καθότι στην επίγεια ζωή Του ευεργετούσε τους πάντες, θεράπευε τους ασθενείς και έδωσε την ζωή Του αντίλυτρο για την σωτηρία του κόσμου.
- της πιστότητος στα λόγια Του, στα έργα Του και στις υποσχέσεις Του·
- της τελείας και απολύτου οντολογικής Του αναμαρτησίας.

Ο Χριστός είναι «το αποκεκρυμμένον από των αιώνων και από των γενεών μυστήριον» (Κολ. 1:26). Αυτός ήταν η εκπλήρωση των προφητειών της Π. Διαθήκης. Όλη η Π. Διαθήκη μιλά γι' Αυτόν. Είναι ο κεντρικός άξονας, διότι όλα στρέφονται γύρω από το πρόσωπό Του και καταλήγουν στο πρόσωπό Του. Πολύ περισσότερο στα Ευαγγέλια το κεντρικό πρόσωπο είναι ο Χριστός, η δε ευαγγελική διήγηση είναι η ιστορία της επί γης παρουσίας Του, όσων έπραξε και δίδαξε ο Ιησούς. Αλλά και το κεντρικότερο θέμα της πατερικής θεολογίας ήταν πάντοτε το μυστήριο του Χριστού. «Το δόγμα της πίστεώς μας έχει θεμέλιο και αρχή τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν» (Μ. Βασιλείου).

Επομένως, ο Χριστός είναι ο αρχηγός της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, η κεφαλή της Εκκλησίας, το κέντρο της πίστεώς μας και της λατρείας μας, η αρχή, η μεσότης και το τέλος πάντων των αιώνων, ο Κύριος της ιστορίας, ο Κριτής και Σωτήρας μας, και κατά τον Απόστολο Παύλο, ο Χριστός είναι «τα πάντα εν πάσι».

Η σχέση του Χριστού με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, η ένωση των δύο φύσεων σε μία υπόσταση, όσα έπραξε και δίδαξε και όσα άλλα αναφέρονται στον Χριστό, αποτελούν, κατά τον εύστοχο χαρακτηρισμό του Αποστόλου Παύλου, «Το μυστήριο του Χριστού» (Κολ. 4:3, Εφ. 3:4). Το μυστήριο του Χριστού είναι ο ίδιος ο Χριστός. «Το μυστήριο του Χριστού ο λόγος της Γραφής το ονόμασε Χριστό» (Αγ. Μαξίμου). «Παντού μυστήριο ονομάζει την υπέρ ημών οικονομία, διότι άνθρωπος έγινε ο Θεός και θεός ο άνθρωπος» (Αγ. Χρυσοστόμου).

Όντως πρόκειται περί ανυπερβλήτου και ανεξιχνιάστου μυστηρίου.

Από το βιβλίο: «Η επίγεια ζωή του Χριστού». Ενωμένη Ρωμηοσύνη. Σειρά: Ιαματικά νάματα 11, Θεσσαλονίκη 2022, σελ. 11.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>